

Foto: Marko Hrovat

tod poučevanja in vzgajanja. Najpogosteje so navajali, da želijo poučevati s sodobnimi pristopi in na način, ki bo učencem blizu in bo prispeval h kvalitetnim učnim rezultatom. Z nekoliko manj povezavami (6) pa so bile povezane naslednje kategorije odgovorov:

- narava učiteljevega dela in izkušnje s pedagoškim delom,
- narava učiteljevega dela in ljubezen do otrok,
- vzor učitelja in igra v otroštvu,
- vzor učitelja in izkušnje s pedagoškim delom,
- želja biti vzor učencem in narava učiteljevega dela,
- želja po delu z otroki in izkušnje s pedagoškim delom,
- želja po delu z otroki in narava učiteljevega dela,
- želja po delu z otroki in želja biti vzor učencem,
- želja po učenju drugih in ljubezen do otrok,
- želja po učenju drugih in želja biti vzor učencem.

Povezave med dejavniki odločitve za učiteljski poklic ne potrjujejo povsem trditev, ki se je pokazala v tabeli 1. Če smo lahko v tabeli 1 videli, da so najpogostejši dejavniki poklicne odločitve bodočih učiteljev konkretni in neposredni stiki s pedagoškim delom, npr. izkušnje s pedagoškim delom, vzor učitelja in narava učiteljevega dela, pa

nam podatki v tabeli 2 kažejo na povezanost neposrednih dejavnikov z manj posrednimi dejavniki, kot so npr. želja po učenju drugih, želja po delu z otroki. Na podlagi slednjega je moč zaključiti, da je neposredni stik s pedagoškim delom ključni vzgib za identifikacijo s pedagoškim poklicem. Hkrati pa neposredni stik spodbudi nastanek manj posrednih dejavnikov.

Sklepne ugotovitve

Empirična raziskava o dejavnikih odločitve za učiteljski poklic pri dodiplomskih študentih prvega letnika razrednega pouka na Pedagoški fakulteti Univerze na Primorskem je pokazala, da je neposredna izkušnja z učiteljskim poklicem ključni dejavnik. Študenti si ustvarjajo željo po usposabljanju za učitelja razrednega pouka na podlagi opazovanja učiteljev, ki so jih učili, ali lastne izkušnje poučevanja. To jim omogoča, da natančneje spoznajo, s čim se učitelj ukvarja in kako bi se sami znašli v omenjenem poklicu. To pa je pomemben signal vsem učiteljem, ki so že vključeni v izobraževalni sistem. Odgovori anketirancev jasno kažejo, da se študenti za poklic učitelja razrednega pouka ne odločajo zaradi materialnih razlogov, ampak njihovo odločitev pogojujejo predvsem izkušnje, ki jih imajo s svojimi učitelji. ◀

Lidija Golc

Ne vem, če bom lahko

Takoj moram zapisati, da ne pozabim. Čeprav je večer in bi si morala odpočiti od dneva, ki poka po šivih, da globoko diham diham diham

in od utrujenosti ne morem počivati, ampak lahko sprehajam svoje telo v ozkih krogih po stanovanju, ker me je ponoči strah sprehoda

po ulicah. – Danes sem predavala Jančarja, *To noč sem jo videl*. Srednješolci so molčali in nisem bila prepričana, da so z mano, dokler ni nekdo vprašal:

»Kaj pa je bilo potem?«
 Največji športnik je stresal obe nogi pod klopjo in je bil bled.
 Običajno ne sodeluje prav veliko.

Ko so zapuščali razred, so bili kakor velike razbrazdane roke, ki so mi dajale srečo, nihče pa ni rekel besede. Molče so odšli,

športnik pa je ostal:
 »Profesorica, razkosali so ju, nad našo hišo, vsi v vasi vedo, in tisti, ki je to naredil, je živél čisto blizu. Ne vem,

če bom o tem lahko govoril v razredu, lahko pa poskusim. Ker imate prav, treba je govoriti.

Ali pa brati, če je govoriti

pretežko, kajne, profesorica? Ali ste vedeli, da ju je razkosal? Na svidenje, profesorica, če bom lahko, bom povedal, ampak bom sam rekel, ker ne vem, če bom lahko.«